

محمد علی شاه آبادی

وزه درسی ایشان از قوی ترین حوزه های درسی سامرا بود. پس از مراجعت از عراق ، نخست در تهران و سپس در شهر مقدس قم رحل اقامت افکنند...



ولادت : 1292 ق.

محل ولادت: اصفهان

وفات : 1369 ق.

محل دفن: شهر ری

محل تحصیل: سامرا، نجف

اساتید: حضرات میرزا ابوالحسن جلوه ، ملا محمد کاظم خراسانی و...

استاد عرفان : میرزا هاشم گیلانی اشکوری

شاگردان : امام خمینی ، سید شهاب الدین مرعشی نجفی ، سید رضا بهاء الدینی ، ابوالقاسم گرجی و...

تالیفات : شذرت المعارف ، رشحات البحار ، منازل السالکین .

حوزه درسی ایشان از قوی ترین حوزه های درسی سامرا بود. پس از مراجعت از عراق ، نخست در تهران و سپس در شهر مقدس قم رحل اقامت افکنند.

مهم ترین اقدام فرهنگی او تدریس بود. هر یک از علما که در درسی از دروس ایشان شرکت می کرد ، او را در همان رشته می ستود و از طرف دیگر مبارزات و مخالفت های این مجاهد نستوه بارها و بارها رضا خان پهلوی را به سکوت یا عقب نشینی وادار کرد.

در مدت هفت سال اقامت ایشان در قم ، امام خمینی (ره) از درس اخلاق و عرفان این عارف مکتوم بهره برد و همین شاگردی حضرت امام بود که تا حدودی پرده از چهره ملکوتی آیت الله شاه آبادی برداشت . با وجود این چنان در هاله کتمان مستور بود که هنوز هم رمز و رازهای معنوی و عرفانی این مرد خدا پوشیده مانده است .

آیت الله صدر باد کوبه ای ارتباط نزدیکی با آیت الله شاه آبادی داشت و مرتب با ایشان مکاتبه می کرد اما او هیچ یک از نامه ها را نگاه نمی داشت . از فرزند ایشان ، آیت الله نور الله شاه آبادی نقل است : فقط یک بار یکی از نامه ها را فراموش کرده بود پنهان کند و برای نماز رفته بود . در آن نامه آیت الله صدر باد کوبه ای به مرحوم شاه آبادی اصرار کرده بود که در وقت تشریف ، فلان مطلب یادداشت نرود! مرحوم والد که از نماز برگشتند با حالت اضطراب سراغ نامه رفته آن را پاره کردند .